‘Заиста, ова стока има дивљу природу попут дивљих животиња. Шта год не можете ухватити, поступите с њом овако.’

Од Рафи'а ибн Хадиџа, радијаллаху анху, преноси се да је рекао: „Били смо са Послаником, алејхисселам, у месту Зул-Хулејфа, када су људи огладњели. Узели су камиле и овце као ратни плен, па су их пожурили заклати, скували и ставили у котлове. Посланик, алејхисселам, био је у зачељу групе. Када је стигао, наредио је да се котлови преврну. Затим је поделио плен, па је за десет оваца одредио вредност једне камиле. Једна камила је побегла, па су је људи покушали ухватити, али безуспешно. У групи је било мало коња. Један човек је уперио стрелу у камилу и Аллах ју је зауставио (тј. погодио ју је). Посланик је рекао: ‘Заиста, ова стока има дивљу природу попут дивљих животиња. Шта год не можете ухватити, поступите с њом овако.’ Рафи' је питао: ‘Очекујемо сутра непријатеља, а немамо ножева. Да ли можемо клање вршити трском?’ Посланик је рекао: ‘Шта год пролива крв и спомене се Божије име над тим, једите, осим зуба и ноктију. Испричаћу вам о томе: зуб је кост, а нокат је служио као нож Абесинаца.’“

[صحيح] [متفق عليه]

Рафи' ибн Хадиџ, радијаллаху анху, испричао је да су били са Послаником, алејхисселам, у месту Зул-Хулејфа. Људе је задесила глад, па су запленили камиле и овце од мушрика. Пожурили су да их закољу и припреме плен пре него што га Посланик подели. Заклали су стоку и ставили месо у котлове, а да претходно нису затражили дозволу од Посланика, алејхисселам, који је био у зачељу групе. Када је сазнао за то, наредио је да се котлови преврну, те је све из њих било просуто. Потом је расподелио плен међу њима, одредивши да десет оваца вреди колико једна камила. Једна камила је побегла, а људи нису могли да је ухвате. Било је мало коња међу њима, па је један човек устрелио камилу стрелом, и Аллах је задржао животињу за њих. Посланик, алејхисселам, рекао је: „Заиста, ова стока има дивљу природу попут дивљих животиња. Шта год не можете ухватити, поступите с њом овако.“ Рекао је Рафи: „Надамо се да ћемо сутра изаћи пред непријатеља, а плашимо се да би клање могло наштетити оштрини нашег оружја, а потреба за клањем је хитна, а немамо нож код себе. Да ли можемо да закољемо шупљим трсним штаповима?“ Рекао је Посланик, алејхисселам: „Шта год обилно пролива крв, и при томе се спомене 'бисмиллах', то једите, осим зуба и нокта. То је зато што је зуб је кост, а нокат користе неверници из Хабеша, Абесиније.“